

De Plastic Verzamelaar - Stepoutline

1. De uit losse stukken afvalhout gebouwde kar van Ravi staat vooraan in een file van voetgangers, riksjas en tjoektjoeke rustig te wachten op een koe die de weg verspert. De verkeersdeelnemers beschimpen Ravi en zijn zoon en sommigen spugen naar hen. Ravi blijft de rust zelve en lokt de koe weg met wat groenteafval dat hij koopt van een scharrelaar.
2. Ravi en zijn zoon rapen en verzamelen afvalplastic in de straten van Jodhpur. Sahir legt daarnaast nog een voorraadje afvalhout aan.
3. Ravi en zijn zoon leveren een overvolle kar met afvalplastic af bij de rokerige verwerkingsfabriek op het grote plein en krijgen daarvoor een armzalig stapeltje roepies. Sahir baalt, zijn vader accepteert het zoals het is.
4. Ravi en zijn zoon rijden 's avonds door de straten van Jodhpur. Sahir vraagt schuchter of hij eens mag mennen. Zijn vader leert hem hoe hij de teugels moet bedienen. Sahir is nog wat onstuimig en zonder dat ze het doorhebben scheurt er een stuk van de provisorische teugels af.
5. Sahir rijdt beheerst en trots met zijn vader naast zich hun terreintje op. Een paar hutten van hout en plastic en een soort grote binnenplaats waar kinderen, dieren en buurtbewoners rondscharrelen. Moeder Jivika is verrukt haar zoon aan de teugels te zien.
6. Terwijl Jivika op de binnenplaats het eten bereidt en Ravi met zijn kinderen speelt, klinkt van buiten getimmer. Sahir is naast de stal bezig een kar als die van zijn vader te bouwen.
7. Ravi en Sahir scharrelen weer door de straten van Jodhpur. Ze parkeren hun kar om een stapel plastic die achter een goudfabriekje ligt opgeslagen op te halen. Sahir treuzelt omdat hij zijn ogen niet van het flonkerende goud kan afhouden. Als ze naar buiten komen met hun armen vol plastic zien ze dat hun kameel zojuist de teugels heeft losgescheurd en in de verte in de menigte verdwijnt.
8. Sahir en Ravi achtervolgen hun kameel door de straten van Jodhpur maar krijgen het beest niet te pakken.
9. Omstanders beklagen het lot van Ravi maar hij zegt nadrukkelijk niets. Met veel moeite krijgen ze hun kar in beweging. Niemand helpt een handje mee, dat doe je niet bij een dalit.
10. Ravi en Sahir sjouwen met twee oude zakken op hun rug door de straten van Jodhpur om daar het afvalplastic in te doen.
11. Bij de plasticfabriek krijgen ze nog minder roepies dan de vorige keer. Als de weger het lot van Ravi beklagt verbreekt Ravi eindelijk het stilzwijgen en zegt dat je helemaal niet kunt weten of hij ongeluk heeft of juist

- niet. Dat gerucht gaat als een lopend vuurtje door de fabriek en verspreidt zich tot ver daarbuiten
12. Als ze de fabriek verlaten worden ze door een groep jongemannen uitgelachen en beschimpt maar Ravi blijft stoïcijns. Sahir kijkt zijn vader verward aan. Ravi slaat een arm om zijn schouders en herhaalt dat je echt niet kunt weten waar dit wellicht goed voor is. Sahir kan zijn vader nauwelijks geloven.
 13. Ravi's kameel loopt in gezelschap van een overduidelijk verliefde vrouwtjeskameel door een veld aan de rand van Jodhpur.
 14. Jivika die als eerste wakker wordt tussen de groep slapenden op de binnenplaats en hout haalt om vuur te maken ontdekt dat hun kameel is teruggekeerd in gezelschap van een vrouwtjeskameel.
 15. Ravi rijdt met zijn kar door de straten van Jodhpur. De vrouwtjeskameel is niet van de kameel weg te slaan. Een dikke welgestelde burgerman in chique gewaad neemt de moeite om zijn huis uit te komen om Ravi te feliciteren met zijn geluk. Maar Ravi antwoordt hem dat je helemaal niet kunt weten of dit geluk is of niet. Sahir noch de dikke man noch ieder ander die het hoort snapt wat Ravi bedoelt.
 16. Sahir legt de laatste hand aan zijn wagen. Uit wat restjes touw en plastic fabriceert Sahir teugels. Als hij met veel moeite probeert zijn kar handmatig voort te bewegen mist hij daartoe echter de kracht, zelfs als hij de hulp inroept van een paar kleine broertjes.
 17. Ravi scharrelt rond op een plek waar een markt is gehouden. Hij verzamelt bruikbare groente en andere eetbare resten tussen het afval en gooit het op zijn kar. Iemand herkent hem en roept hem na: Geluksvogel! Ravi haalt zijn schouders op.
 18. Sahir probeert de vrouwtjeskameel voor zijn zelfgemaakt kar te spannen. Het beest is daar niet van gediend en Sahir krijgt een rottrap. Hij valt kermend op de grond.
 19. Op de weg terug naar hun hut wordt Ravi aangeropen door een man die hem waarschuwt dat er thuis iets ergs is gebeurd. Ongerust spoort Ravi de kameel tot grote spoed aan. Hoe dichterbij hij bij zijn hut komt hoe meer mensen medelijdend hun hoofd schudden of hem aansporen haast te maken als hij voorbij komt.
 20. In de hut en er omheen is het een drukte van mensen die - veelal uit nieuwsgierigheid - op ziekenbezoek komen. Sommigen brengen geschenken mee. Onder de bezoekers bevindt zich een vrouw met haar zoon. Sahir ligt op een gammal houten bed met gerafeld kleding. Ogen gesloten. Jivika deelt met gebogen hoofd thee rond. Ravi begroet wat mensen maar zegt verder niets. Als een brahmaan hem een amulet overhandigt bedankt Ravi hem maar voegt eraan toe dat je helemaal niet kunt weten of er wel sprake is van

- ongeluk of niet. Ook deze mening verspreidt zich weer snel. De brahman en een aantal andere bezoekers maken zich verongelijkt uit de voeten.
21. Op een open veld richt de verweerde loop van een kanon zich op de vijand die zich ergens aan de andere kant van het veld bevindt. Iemand schreeuwt een commando en het kanon vuurt. En daarna vuurt er nog een kanon en nog een.
 22. Een sombere dag. Een groep soldaten voorafgegaan door een heraut en hun aanvoerder loopt in de omgeving van het fort en ronselt jongemannen.
 23. De soldaten komen het terrein van Ravi op en gaan de hut binnen. Als ze Sahir op zijn bed zien liggen willen ze al rechtsomkeert maken maar de aanvoerder vertrouwt het niet. Hij loopt op het bed toe. Jivika probeert hem tegen te houden maar wordt opzij gegooid. De aanvoerder gooit Sahir op de grond waar hij hulpeloos blijft liggen. De soldaten maken rechtsomkeert; Sahir blijft achter.
 24. Een zonnige dag. Het kamelenvrouwtje werpt een bloedig maar gezond kamelen-babytje. Jivika veegt het beestje af met wat stro. Met veel moeite komt het beestje op zijn pootjes te staan en doet een paar passen.
 25. Met evenveel moeite staat Sahir op van zijn gammele veldbed en doet een paar struikelende passen.
 26. Een kille dag. Wind. Ravi rijdt door de stad waar geen jongemannen meer zijn en waar de mensen in de rouw zijn. In de verte aan de rand van de stad laaien vlammen op van een grote lijkverbranding. Een stoet met steeds door vier in het wit geklede mannen gedragen draagbaren met lijken gewikkeld in wit katoen en bestrooid met bloemen, kruist zijn weg. Als Ravi zijn kar tot stilstand brengt om de stoet te laten passeren komt Sahir met voorzichtige passen naast hem staan. Ravi slaat zijn arm om de schouders van Sahir. Zo kijken ze samen naar de stoet.
 27. Ravi staat op een veemarkt te onderhandelen over de prijs voor het kamelenveulentje. Twee keer handjeklap en een flinke stapel roepies is Ravi's deel.
 28. Sequentie.
Ravi koopt - eenvoudige - spullen voor zijn vrouw, zijn zoon, zijn kinderen en zijn hut. Een grote gedeukte pan, een stuk vlees, een oud maar warm kleed.
Overall waar hij komt zijn mensen verdrietig. Ravi troost ze. Hij helpt waar nodig, meet het kleed af, snijdt het vlees, liefkoost een kind. Maar als iemand klaagt over het noodlot dat hem of haar getroffen heeft nu een zoon des huizes gesneuveld is antwoordt Ravi steevast dat je niet kunt weten of het echt ongeluk is misschien blijkt het uiteindelijk puur geluk te zijn. Heb vertrouwen!
Degenen die daadwerkelijk een kind verloren hebben zijn in eerste instantie met stomheid geslagen. Maar steeds meer omstanders knikken of mompelen begrijpend en goedkeurend.

Naar Ravi en soms ook naar Sahir, die zich bij zijn vader voegt.

29. Een vrouw (die we al eerder zagen) in witkatoenen rouwkleren zit verstijfd door verdriet op straat. Sahir loopt op haar toe en geeft haar zijn amulet. Als de vrouw haar verdriet bij Sahir beklagt, herhaalt deze de woorden van zijn vader, dat je niet weet waar het goed voor is. De vrouw kijkt op en lijkt opeens troost te putten uit Sahir's woorden.
30. Als Sahir zich omdraait en wegloopt blijkt dat even verderop zijn eigen kar staat, met de vrouwtjeskameel er voor gespannen. Naast elkaar rijdend - Ravi's kar met de aangeschafte spullen, Sahir's kar vol plastic - verdwijnen vader en zoon met hun twee kamelen uit het zicht.